

22. Стоянов Н. Ръководство по билкосьбиране. – София: Земиздат, 1966. – 625 с.
23. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологічний словник української мови. – К.: Освіта, 1998. – 224 с.
24. Ужченко Д. В. Семантика українських зоофразеологізмів в етнокультурному висвітленні / Автореф. дис. ... к. філол. н. – Харків, 2000.
25. Українські прислів'я та приказки / Упор. С. В. Мишанича та М. М. Пазяка. – К.: Дніпро, 1984. – 390 с.

26. Фразеологічен синонимен речник на българския език А – Я / Съст. А. Нанова. – София: Хейзъл, 2005. – 1390 с.

27. Явашевъ А. Приносъ къмъ българската народна ботаническа медицина // Сборникъ за народни умотворения, наука и книжнина. – Кн. XXI. – София: Държавна печатница, 1905. – 62 с.

Надійшла до редколегії 18.06.14

Е. Сирук, канд. філол. наук, докторант
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ
И. Держанский, доктор, доцент
Болгарская академия наук, София

ЗАЯЧЬИ НАЗВАНИЯ В БОЛГАРСКОЙ И УКРАИНСКОЙ НАРОДНОЙ БОТАНИКЕ

В статье подан сравнительный анализ болгарских и украинских народных фитонимов с компонентом "заячий" в контексте сопоставительного исследования образа зайца в языковом сознании носителей болгарского и украинского языков.

Ключевые слова: фитоним, народная ботаническая номенклатура, языковая картина мира, зооморфная метафора, образ зайца, болгарский язык, украинский язык.

O. Siruk, PhD, Postdoctoral Student
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv
I. Derzhanski, PhD, Associate Professor
Bulgarian Academy of Sciences, Sofia

LEPORINE NAMES IN BULGARIAN AND UKRAINIAN FOLK BOTANICS

The paper presents a comparative analysis of Bulgarian and Ukrainian Folk phytonyms with the component 'hare' in the context of a contrastive study of the image of the hare in the linguistic consciousness of native speakers of Bulgarian and Ukrainian.

Key words: phytonym, folk botanical nomenclature, linguistic picture of the world, zoomorphic metaphor, image of the hare, Bulgarian language, Ukrainian language.

УДК 811.162.2: 81'38

Л. Шулінова, канд. філол. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

СИНЕСТЕЗЕМИ В УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ТЕКСТІ МИСТЕЦЬКОЇ ТЕМАТИКИ В ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯХ

У статті розглянуто вербалізацію синестетичного світосприйняття в сучасному медійному тексті мистецької тематики в інтернет-виданнях як один із засобів реалізації функції впливу на реципієнта.

Ключові слова: синестезема, вербалізація, медійний текст, відчуття, почуття.

У сучасному глобалізованому інформаційному світі чітко структурована система функціональних стилів є однією з умов набуття мовою статусу високорозвиненої, інтелектуальної, спроможної конкурувати з іншими мовами. Розвиток стилів відбувається непропорційно в різні періоди. Так, відповідно до вимог сьогодення стиль масової інформації перебуває на етапі активних змін, із розширенням можливостей та розкриттям потенціалу сучасної української літературної мови.

Основними функціями стилю масової інформації, як відомо, є інформація та вплив, котрі по-різному реалізуються через спеціалізовані (для аудиторії, яка зацікавлена сприймати тематично дібрану інформацію, має належний рівень підготовки, є компетентною) та зорієнтовані на широке коло реципієнтів видання (як правило, тематично різнопланові). Тому важливим завданням є визначити і зіставити засоби та способи реалізації авторського задуму в таких різноспрямованих медійних текстах.

Сучасний медіатекст є складним утворенням, в якому синтезуються елементи різних систем, що є закономірним результатом полікодовості інформаційного простору та психофізіологічних особливостей людини, для якої все частіше властиве так зване "кліпове" мислення, тобто швидке перемикавання кодів різних систем, нездатність / небажання зосереджуватися на тривалій час на чомусь. Тому вимоги до медійного тексту насамперед пов'язані зі спроможністю донести інформацію, утримати увагу реципієнта та вплинути на нього, застосовуючи увесь наявний потенціал вербальних і невербальних засобів. Такі тексти в науковій літературі визначають по-різному: гіпертекст [5], полікодовий [1], креолізований [2], мультимодальний [3; 4] та ін. Вони дають мож-

ливість більш повно й об'єктивно подавати інформацію, здійснювати потужний вплив (і на свідомість, і на підсвідомому рівні), формуючи потрібне ставлення, смаки та й загалом сам спосіб мислення читача.

У сучасному інформаційному суспільстві інтернет-видання стали одними з основних джерел поширення й отримання інформації, перебираючи на себе ті функції, які зазвичай реалізовувалися класичними друкованими виданнями, художніми текстами та відповідними рекламними повідомленнями й оголошеннями. Як відомо, інтернет-видання є одним із найдоступніших та найвпливовіших засобів масової інформації, що зумовлює специфіку поширюваних через них медіатекстів. Активно функціонують і власне інтернет-видання (напр., "Українська правда", "AZH"), й інтернет-версії друкованих періодичних видань (напр., "Дзеркало тижня", "Україна молода" та ін.), проте, вважаємо, що за структурою, технічними можливостями й аудиторією вони подібні, і тому є всі підстави аналізувати тексти цих видань на одних засадах, як тотожні за метою, функціями та мовно-виражальними засобами.

На наш погляд, серед тематично зорієнтованих текстів особливо вирізняються медіатексти мистецької тематики. Саме мистецтво завжди було і є складним, полікодовим, і навіть твори класичного мистецтва, представлені через новітні технічні засоби, по-іншому сприймаються, а сучасне мистецтво всуціль одразу зорієнтоване на різновекторність та поліфункціональність і щодо створення, і щодо рецепції (пор., такі напрями і жанри: аудіоскульптура, джазовий танець, ембієнт та ін.). Безумовно, можливість одночасного прочитання тексту, наявність візуального компоненту та аудіо

супроводу сприяє кращому розумінню мистецького явища. Медійні тексти мистецької тематики в спеціалізованих виданнях і тих, в яких висвітлюють різні аспекти суспільного, політичного, культурного та ін. сфер життя, можуть мати певні відмінності в доборі та подачі інформації через вербальні, і невербальні засоби організації тексту. Розглянемо медіатексти мистецької тематики в загальнонаціональних неспеціалізованих виданнях, в яких є окремі рубрики про культуру / мистецтво: "Українська правда", "Дзеркало тижня", "День", "Україна молода", "Тиждень. ua" та в спеціалізованих мистецьких: "ПІК" (Новий ПІК. Політика і культура) та "АЗН" (АРТ ЖУРНАЛ – інтернет-видання про сучасне мистецтво).

Прагнення сучасного читача отримати максимальний обсяг інформації за мінімальний проміжок часу зумовлює формування та активізацію саме "кліпового" мислення, тобто переглядаються переважно заголовки та невеликі інформаційні тексти (новини, коментарі, інтерв'ю, огляди). Зазвичай специфіка інформаційних жанрів передбачає наявність обмеженої кількості виражальних засобів, а отже, потребує від автора надзвичайно складної роботи над текстом і його оформленням. Однією з можливостей зацікавити інформацією, передати її рельєфно, "оживити", утримуючи увагу читача та роблячи акценти на тих аспектах, які є ключовими для розуміння авторського задуму, є використання синестезем, тобто вербалізованих одиниць синестетичного світосприйняття (поєднання основних базових відчуттів: зорових, звукових, нюхових, смакових і тактильних – смаку і кольору, дотику і звуку та ін.). Синестетичність є природною властивістю окремих людей (так звані "люди-синестети"), проте може виявлятися і в інших через сформовані вербалізовані стереотипи світосприйняття (*м'який смак, солодкий звук* та ін.). У розмовному та художньому стилях синестеземи, як правило, відображають індивідуальні особливості автора і є своєрідним маркером ідіолекту або ідіостилію. У стилі масової інформації синестеземи можуть бути застосовані спеціально з метою впливу, зацікавлення реципієнта для актуалізації й утримання уваги для можливого подальшого ознайомлення з інформацією іншого виду (напр., відео або аудіо) через гіперпосилання, або через пошук потрібної детальнішої інформації за додатковими інтернет-джерелами, перегляд фільму, відвідання виставки, концерту, вистави, прочитання книги тощо. Вважаємо за доцільне в медійних текстах розглядати як складні синестезії поєднання відчуттів і почуттів (напр., *чорний гумор, солодке кохання, гіркота розлуки* та ін.), як такі, що презентують новий вищий етап розвитку когнітивних можливостей людини, її фізіології, психіки.

В інформаційних медіатекстах з метою мовної економії (менше часу на декодування тексту – більше інформації) активно використовують специфічні фразеологізми: кліше, штампи, тобто засоби, що втратили образність, асоціативність і стали певними мовними стереотипами, добре продумане застосування яких справді сприяє економії часу для отримання інформації без зусиль для її декодування, проте й без втрати образності та виразності тексту. В аналізованих нами текстах і спеціалізованих, і неспеціалізованих інтернет-видань є подібні синестеземи:

"Глас народу" у вигляді коментарів на сайтах новин та в соцмережах, *м'яко скажемо, неоднозначно сприйняв цей широкий жест діячів мистецтв РФ* [gazeta.dt.ua/CULTURE/postaraytes-vernutsya-nazad_.html].

"Так що трейлер нової української страшилки взагалі нічим не вражає. І прив'язка карпатської легенди до малюнків на Софії Київській... *м'яко кажучи, не дуже зрозуміла*" [pic.com.ua/synevir-peretvorytsya-na-

mistse-zlochynu-v-odnojmennomu-ukrajinskomu-kino.html#sthash.HQGMvcly.dpuf]

"Але якщо перед "Отроцтвом" бодай галантно розшаркалися, нагородивши Лінклейтера "Срібним ведмедем" за режисуру, то інший яскравий фільм нинішнього Берлінале, а саме "71" британця Ена Деманжа, не визнали за потрібне зауважити взагалі. І це, *м'яко кажучи, дивно: картина про конфлікт у Північній Ірландії, знята дебютантом, виявилася однією з найсильніших робіт на форумі*" [tyzhden.ua/Culture/102589].

"Цей опус, що зібрав кілька професійних нагород, розповідає про героїв, які заїхали життєвою дорогою в глухий тупик і, взагалі-то, вже зневірилися визначити жанр земного буття – чи то *чорна комедія*, чи то драма абсурду" [gazeta.dt.ua/CULTURE/postaraytes-vernutsya-nazad_.html].

"Стрічка наскрізь просочена відмінним *чорним гумором* та атмосферою кінця існування СРСР" [azh.com.ua/kino/krashche-z-wiz-artu-ukrainckiy-vybir].

"Око – це точка самоусвідомлення Творця через свої творіння. У закритому стані око символізує надлюдське-божественне і погляд всередину. Відкрите ж око – це земний світ людей і *тверезий погляд на речі*" [azh.com.ua/kino/krashche-z-wiz-artu-ukrainckiy-vybir].

"А облив він себе бензином і перетворив у живий смолоскип з тієї причини, що не бачив іншого способу боротися із зайдами, довести *гарячу любов* до занапашеної рідної землі", – розповів Євген Гірник" [umoloda.kiev.ua/number/2464/164/87504/].

"Вона – типова поп-співачка на теренах України, в репертуарі якої – *солодкі пісні* про кохання, розлуку, про "без тебе" і "для тебе". Вона з самого початку кар'єри відкрита і послідовно висловлює свою позицію" [umoloda.kiev.ua/number/2460/164/87374/].

Наведені фразеологізми втратили власне синестетичність і стали або засобами зв'язку в тексті (*м'яко кажучи*), або засобами номінації традиційних уявлень у типових ситуаціях (*широкий розголос, солодкі пісні, чорний гумор, чорна комедія, тверезий погляд на речі, гаряча любов*). Зазначимо, що автори текстів не зловживають подібними мовними кліше та штампами, і це засвідчує добре володіння мовними ресурсами та прагнення подавати мистецьку інформацію більш цікаво та нестереотипно.

Як окрему групу доцільно розглядати синестеземи у мовленні митців (в інтерв'ю), у цитатах і покликаннях на знаних авторів. Як відомо, серед синестетів чимало саме художників, музикантів, артистів, режисерів, письменників, для них природним є сприйняття і відображення життя через співвідчуття:

"Сергій Ягода (Gamardah Fungus, гітари, ефекти):

Слухач повинен розчинятися у вашому звуку, ви маєте накрити слухача ковдрою і розігріти його уяву до нечуваних висот, поринути в глибину його свідомості і торкнутися найглибших струн душі. Коли це відбувається, задоволеними залишаються і слухачі, і музиканти, і організатори" [azh.com.ua/music/gamardah_fungus].

"Монтаж соковитих візуальних та звукових образів, геніальна операторська досягають неможливого: вулиця стає персонажем – з власним характером та історією", – ділитися враженнями від цього фільму Ілля Гладштейн" [life.pravda.com.ua/culture/2014/04/22/164633/].

"Тексти Мирослава Лаюка не прості для сприйняття. В них переважно треба уважно вчитуватися, вслухатися. Тут багато медитації, неоднозначної символіки, не одразу зрозумілих реалій і дуже індивідуальних метафор. Але увага винагороджується. Проникнення у

простір віршів дає задоволення від цікавих асоціативних ходів, несподіваних **ритмічних малюнків**, емоційно насиченої атмосфери та, як висловлювався Хвильовий, **"запаху слів"** [umoloda.kiev.ua/number/2450/164/87030/].

Також синестетичне світовідображення є в інтерв'ю зі скрипалем-віртуозом, викладачем всесвітньо відомої Імольської академії Олександром Семчуком:

"Артист не може бути цілісним, якщо не бачить світу максимально чутливо. У момент виконання він має повністю розчинитися в тому авторові, чия композицію грає". "Фраза української музики дуже гнучка, бо в нашій мові визначальний чинник – інтонація. Тобто той самий набір слів із різною інтонацією даватиме інший зміст – на відміну, скажімо, від англійської, де для іншого значення треба змінювати їхній порядок. І саме ці моменти визначальні у сенсі музики" [tyzhden.ua/culture/101825].

В інтерв'ю з поетом Ігорем Павлюком:

"Люди хочуть густого синтезу мистецтв, полі-, а не моно-звучання" [gazeta.dt.ua/CULTURE/kultura-ce-obozhestvleniy-haos-_.html].

В інтерв'ю з балериною Ульяною Лопаткіною:

"А тут я отримую глибоке психологічне задоволення від тих фарб, які є можливість відчувати, поки танцюєш. У П'яцолли дуже промовисте танго. Взагалі важко говорити про танець, краще самому все побачити..." [pic.com.ua/ulyana-lopatkina-tanho-tse-pulsuyucha-krov-yaka-vylyvajetsya-u-malyunok-tantsyu2.html#sthash.NF43lzSv.dpuf].

Варто відзначити, що в запитаннях інтерв'юєрів синестезем не спостерігаємо. На наш погляд, це є правильним, адже мета інтерв'ю – розкрити співрозмовника через конкретне, чітко й зрозуміло сформульоване запитання.

Проте значна більшість синестезем у медійних текстах мистецької тематики є не лише засобом впливу на читача, але й тим, що створює контекст, через який автор акцентує увагу, певним чином інтригує, формує ставлення до мистецького явища, а отже, спонукає до дій – перегляду, прослуховування творів мистецтва, про які йдеться в публікації. Тому в аналізованих медійних текстах спостерігаємо активне застосування складних синестезем-метафор, вибудованих на поєднанні різнорідних відчуттів і почуттів:

"Gamardah Fungus – один з небгатьох гуртів на території України, в творчості яких переплітаються досить рідкісні для нашої країни жанри музики – drone ambient та dark jazz. Музиканти живуть і працюють у Дніпропетровську і самі називають свою музику медитативною, кінематографічною, темною і в'язкою" [azh.com.ua/kino/krashche-z-wiz-artu-ukrainckiy-vybir].

"Новий весняний сезон 2014 дарує нам свіжу музику у виконанні цікавих українських інді-дуетів ZAPASKA та Mr Morse. Концерт представляє AZH Promo – 22 березня, у новому київському арт-просторі Mezzanine" [azh.com.ua/kino/krashche-z-wiz-artu-ukrainckiy-vybir].

"r.roo – київський музикант Андрій Ругару, що виступає під даними псевдонімом з осені 2010 року. Виконує емоційну, багатогранну музику, в якій чуттєві мелодії фортепіано переплітаються з хрустким айдієм. Ембієнтні ландшафти створюють об'єм, вбираючи в себе зворушливий мелодизм музики Андрія. Ритмічні малюнки багатогарні і при цьому прозорі, айдіємна химерність і ламаність не перетинає межі розуміння, не намагається здивувати слухача, але планомірно захоплює його в свою динаміку і простір" [azh.com.ua/kino/krashche-z-wiz-artu-ukrainckiy-vybir].

"І Богомазову вочевидь близький цей складний, цікавий прийом трансформації прози. Використавши його для Стефаніка, режисер виграв, розклавши по нотах і голосах трагічні тексти й підтексти. Тепер же, на основі російської прози, він малює сценічною крейдою долі персонажів Юрія Коваля – ліричними, характерними етюдними штрихами" [gazeta.dt.ua/CULTURE/odne-absolyutno-schaslive-selo-dmitro-bogomazov-perechitav-radyansku-prozu-_.html].

"Свою картину про Валенсу Вайда закінчив у віці 87 років. Він – один із наймудріших старійшин сучасного європейського кінематографа, які навіть на схилі віку продовжують знімати сильні фільми, що не поступаються їхнім попереднім роботам, створеним у розквіті сил. 105-річний португалець Мануель де Олівейра, який помер два місяці тому, 91-річний француз Ален Рене, невтомний 78-річний ньюйоркець Вуді Аллен – усі вони, як і Вайда, останні кілька десятиліть що два роки видавали в середньому по фільму. У їхніх нових картинах дивним чином поєднуються холодна мудрість і палка пристрасть."

Якщо "Людина з мармуру" та "... із заліза" – картини притчові, у яких під простиралом політики приховані вічні істини, то "Валенса" – це ода. Це візуальний пам'ятник національному герою" [gazeta.dt.ua/CULTURE/urok-nadiyi-dlya-ukrayinciv-vid-andzheya-vaydifilm-pro-leha-valensu-yak-dzerkalo-nashih-spodivan-_.ht].

"Коли малюнки розмовляють" [umoloda.kiev.ua/number/2455/164/87218/].

"І казка про те, як небезпечно діткам ходити до лісу, перетворюється на розкішну й меланхолійну книжку-картинку" [umoloda.kiev.ua/number/2455/164/87218/].

"Художники за допомогою мови візуального мистецтва висловили своє бачення революції" [umoloda.kiev.ua/number/2454/164/87178/].

"Саме завдяки роботі з Адою Рибачук і Володимиром Мельниченком Євген Ройтман почав малювати. А техніці він навчився у батька-художника Михайла Ройтмана. Можливо, через нелегкі перипетії життя пан Євген вважає, що мистецтво – це трагедія, а її можна зображати тільки яскравими барвистими фарбами. У своїх роботах Ройтман трактує історії про пророків, сенс життя, народження і смерть, погляд у майбутнє, любов і розлуку, місто як дракона, оголену жінку, яка може бути оголеною тільки у присутності чоловіків. Художник обіцяє щодня приходити в галерею і всім без винятку відвідувачам пояснювати зміст своїх "барвистих трагедій", а на десерт неодмінно почитати власну поезію" [umoloda.kiev.ua/number/2451/164/87064/].

"Вісім пісень Роберта Шумана з циклу "Любов поета" на вірші Генріха Гейне – це краса вишуканих мелодій у поєднанні з геніальною поезією, божественне звучання тих самих Leider (нім. – пісні), з яких беруть витоки тихі пісні Валентина Сильвестрова. Витончений мелодійний малюнок, що передає всі відтінки поетичного настрою, живі інтонації голосу – так співак і піаніст вказали шлях до просвітлення всім, хто був у залі" [day.kiev.ua/uk/article/kultura/u-nas-nemaie-zbroyi-ale-ie-kultura].

"Новий електро-акустичний EP інді-гурту "Гапочка". Емоційний вокал і красиві тексти Каті Гапочки, карколомні ритми електронних барабанів та акустичні гітари" [life.pravda.com.ua/culture/2014/05/16/168741/].

"По-новому заграли на виставці твори Кричевського, Максимовича. У нас прийнято вважати, що українського модерну не було, що імпресіонізм – це десь там, але не в нас. Ніякі ми не бідні й не нещасні. Усе в нас було, і все є."

У Богомазова були у творчості імпресіоністичні нотки. Просто на мистецтво треба дивитися в горизонталі. Тоді такі цікаві аспекти виявляються" [tyzhden.ua/Culture/106058].

"Шведський художник Саймон Сталенхаг пише су-міш з наукової фантастики в дусі Лема і Буличова і невігядливого, зворушливого побуту європейських 80-х. **Теплі лампові картини**, в яких сполучає стареньку автомобільну класику, спокійну природу, постапокаліптичних роботів і зворушливих, вічно цікавих дітей" [tyzhden.ua/Gallery/110384].

Сучасний читач, прагнучи отримати миттєво значний обсяг інформації (або уявлення про інформацію), не заглиблюватися, не розмірковувати, не аналізувати прочитане, стає, на жаль, недоосвіченим, недоінформованим, недорозвиненим. Тому інформувати читачів і водночас впливати на сприйняття іпозитивне, або хоча б небайдуже та терпиме ставлення до мистецтва – складне завдання. І часто саме синестеземи в медійному тексті є ключем до цілеспрямованого впливу автора на пізнавальну активність реципієнта, його бажання / небажання подальшого саморозвитку.

Для невідготовленої аудиторії медійний текст має бути інформативним, цікавим і водночас доступним для швидкого сприйняття. Тому наявність складних синестезій має бути зумовлена метою і завданнями повідомлення, і вони або уводяться в текст без потреби додаткового тлумачення, або вибудовуються на мовних стереотипах, або можуть декодуватися за подальшого ознайомлення з твором мистецтва, мистецьким явищем, тоді їх застосування є вмотивованим і сприяє реалізації авторського задуму, що й засвідчують аналізовані тексти.

Спеціалізований мистецький медійний простір, у якому є всі можливості віднайти потрібну інформацію, зорієнтований також на реалізацію однієї з основних функцій стилю масової інформації – вплинути на підго-

товленого до сприйняття реципієнта з метою формування у нього через синестеземи бажаного ставлення до митців, їх творів і мистецтва в цілому, корекції життєвих пріоритетів і смаків, спонукати до активної взаємодії в розв'язанні актуальних мистецьких проблем. Більшість досліджуваних тестів виявилися саме такими.

Отже, синестеземи в медіатексті мистецької тематики є одним із найефективніших засобів впливу через унаочнення, увиразнення, "оживлення" інформації, мотиватором для глибшого, більш предметного ознайомлення з мистецтвом в усіх його виявах.

Список використаних джерел

1. *Ейгер Г.В.* К построению типологии текстов / Г.В. Ейгер, В.Л. Юхт // Лингвистика текста: Материалы научной конференции при МГПИИЯ им. М.Тореза. – Москва: изд. МГПИИЯ, 1974. – Ч. I. – С. 40–45.
2. *Сорокин Ю. А.* Креолизованные тексты и их коммуникативная функция / Ю. А. Сорокин, Е. Ф. Тарасов // Оптимизация речевого воздействия / [Н. А. Безменова, В. П. Белянин, Н. Н. Богомолова и др.]; отв. ред. В. Г. Котов; АН СССР, Институт языкознания. – М.: Наука, 1990. – С. 180–196.
3. *Kress G.R.* Multimodal Discourse: the modes and media of contemporary communication. / G.R. Kress and T.van Leeuwen. – London: Edward Arnold, 2002. – 152 p.
4. *Kress G.R.* Reading images. The grammar of visual design / G.R. Kress and T.van Leeuwen. – London: Edward Arnold, 1996. – 248 p.
5. *Nelson T.N.* A file structure for complex, the changing, and the indeterminate // ACM 20th National Conference – Proceedings (Cleveland, Ohio, 1965) pp. 84-100.

Список джерел ілюстративного матеріалу

- "Тиждень.ua". – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tyzhden.ua/culture/>
- "Українська правда". – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://life.pravda.com.ua/culture/>
- "День". – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.day.kiev.ua/uk/article/kultura>
- "Україна молода". – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.umoloda.kiev.ua/>
- ZN.UA – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dt.ua/>
- "ПІК" (Новий ПІК. Політика і культура). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pic.com.ua>
- "AZH" (АРТ ЖУРНАЛ – інтернет-видання про сучасне мистецтво). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.azh.com.ua>

Надійшла до редколегії 21.06.14

Л. Шулинова, канд. філол. наук, доц.
КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

СИНЕСТЕЗЕМИ В УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ТЕКСТІ ОБ ІСКУССТВЕ В ІНТЕРНЕТ-ІЗДАНИЯХ

В статті розглянуто вербалізацію синестетического мислення в сучасному медійному тексті об мистецтві в інтернет-видаваннях як однієї з функцій впливу на реципієнта.

Ключевые слова: синестезема, вербалізація, медійний текст, сприйняття, почуття.

L. Shulynova, PhD., Associate Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

SYNAESTHESEMS IN UKRAINIAN MEDIA TEXT OF ONLINE MEDIA ON ART SUBJECTS

This article is devoted to synesthetic world-view verbalization of modern media text relating to the study of art as a mean of realization of the function of influence on recipient in Internet-editions, directed towards both specialized and wide audience.

Key words: synesthesem, verbalization, media text, sensation, feeling.